

par nonē in celo. P F I R V. P lacet fate-
or omīno qđ dicis. Ecce apte cognoui. quia
utta & non signa querenda sunt. Sed qm ipsa
signa quę fiunt bonę uite testimoniu ferunt.
quęso te adhuc si qua sunt referas. ut esurien-
tē me p exempla bonorū pascas. GREGORIVS.

Vellem tibi in laudib; redemptoris dei uiri ue-
nerabilis benedicti miraculis aliqua narrare.
sed hec exempla hodiēnū tempus uideo non
posse sufficere. liberius hec loquimur. si aliud

I exordiu sumamus. FINIT LIB PRIMVS.
INCIP CAP DE UITE MIRA-
CVLIS BENEDICTI.

U^t quasi uite religioſe ſi mulator de pceda
cū contumelia exier. Sed hunc repente
ultor ſpiritus inuaſit. atq; adiun^{neſtigia} diſtia
uit. ac poſ illius clamare cepit. Isaac me
eicit. Isaac me eicit. Alii quippe peregrini
nuſquo cenſeretur nomine nesciebatur.
Sed eius nomⁱ ille ſpiritus p^{er}didit. qui ſe ab illo
poſſe eici clamauit. Mox aut ſup^{er} uerati cor
pus uir di incubuit. malignus ſpiritus qui eu
inuaſerat abceſſit. Intota urbe tunc ſc^{ilicet}
quid in ecceſſa factū fuiſſet innotuit. Currere
uiri & femine. nobiles atq; ignobiles. pari
ter ceperunt certatimq; in ſuis eū domib^{us}
rapere conabantur. Alii ad conſtruendū
monaſteriu^m p^{re}dia. Alii pecunias. alii ſub
ſidia queq; poterant offerre uiro di ſup
pliciter uolebant. Sed ſeruus ompis di
horū nihil accipiens. egreſſus urbē. non
longe deſertū locum petiit. ibiq; ſibi
humile habitaculum conſtruxit.